

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsrvpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales, historici, physici, mathematici, denique ad politiorem litteraturam pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moralium

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

In lib. de virtute morali

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-351

ιώμενος ex scripto ipsa etiam sententia flagitante, reponendū, & dēi quoq; interuersum, vt sit eī dēi dēi. Mox pro cōfētēas legerem ἀφελεῖας. Sed scriptus habet ἀληθίας. certe vel simplicitas, vel veritas rectius quam virtutatis Dicē attribuitur.

388. 26. Suum adiungentes.] legi enim τάχλοτες έαυτούς. est etiam in scripto ταχλοτες, nullo sensu, paulo superā ταχγμάτι μνέας. in margine est ταχγμάτων quoq; legi posse. & vere. 389. 3. Dementia motibus.] ex eodem margine ἀνοιας scribēdum pro ἀνιαν quod cum Erasmus falleret, factum est ut redderet, affectibus effectum addit. ibidem 19. Namq; statim.] ἐκεῖ γδ̄ ιδη. Infrā de virtute morali legitur ἔλεις & pro σάλον σάλω.

IN LIB. DE VIRTUTE MORALI.

391. 1. Excitauit.] αγέρας. scriptus ἐγέρας. Locu est in Menone. Plutarchus apertius eodem alludit initio ταλυφίας. Paulō superius. εν δὲ διαφέτοις scio posse hoc ferri, si inter voluptates & earum tempora diuisiōnem velis interpretari: ego tamen εν δὲ τοῖς αἰρέτοις sufficor fuisse scriptum, aut αἴρετοις. interpretatio vtrig satisfuit.

392. 3. Principium exhibeat.] αρχῶ διαφορᾶς καὶ γένεσιν. hec non sunt integra, αρχειν διαφορᾶς καὶ γένεσιν scriptus, & γένεσιν in margine. forte nostris deest verbum παρέχει, aut simile.

392. 9. Gubernante opus habeat.] δέδμενον s. τὸ κατήντος, κυβερνῶντος, συλλόγονος, aut quidquid tale, quod excidit, δη ταλέον' Aei. scriptus δη ταλέον, quod placuit.

394. 3. Non foris vagetur.] ταλανθρένον εξωδεν. legendum arbitror ταλανθρένον, ne longius abeat à vestigiis vere letationis coniectura.

395. 3. Quæ semper eodem modo.] περὶ τὰ δὲ καὶ τὰ αὐτὰ monstrum est. forte περὶ τὰ αὐτὰ, καὶ διὰ σάντων. Nam τὸ αὐτὸν vocare viderit id, quod sui semper simile est, neg. fit

ε. sp. v

ἐπερόν τως villa mutatione. quo pacto D E V S verisimile dicitur
οὐ αὐτὸς Psal. pa.

396. 2. Eiusq; gratia appetitus.] καὶ δεομένη διὰ τῆς τα-
θητικῆς. videtur legendum καὶ δεομένη διὰ τῆτο τῆς. &c. ut τῆτο
ad σῶμα referatur: ita, etiam sic conuerti.

396. 32. Stuporem animi nullo sensu.] ἀπαθέας. Heic
n̄ de meo insérerem: nam vox ἀναθνίας corrigit vocem ἀπα-
θείας. & Stoici ἀπαθή hominem ita singūt, ut tamen ἀναθ-
νίον eundem ipso non profiteantur.

398. 14. Impellit ira.] ἔλκει γάρ θην. sic & scriptus. &
spā ad principem indoctum. & versus aliter non stat. & οὐδὲ τ̄
rectius hic legitur. Prior Lambicus ex libello de poetis audien-
diis & metro ac sensu est emendatus, ἀνίρτηται & sententia
flagitabat, & scriptus habet. Iam in Timonius Sillo legendum
est διατηρόσθαι, & μέντος φα. pro λῷ τῇ legitur in Sympo-
siacis 7. 5. 339. 5. Aequabili quietem.] ὁμαλὴς καὶ ἀ-
φυλλον. lege cum scripto ἀσφυλον. quod motus & exagitationis
est vacuum.

399. 22. Felis metu.] γαλῆς φόβο. ex scripto reponen-
dum pro γαλεοῦ φόβῳ. & versu priore μόνοι idem recte pro
μόνον.

ibid. 30. Non animaduertentes.] id est, qui non animad-
uertamus verba hac. oī συνορᾶτε non sānt integra, neg. sen-
tentiae coherent. refert eorum sententiam, qui affectus ipsius
ὑγρονικῆς motus & opinione putabant. & si legas, oī συνορῶ-
τες quarto casu, congruent omnia.

ibidem 40. Euidentia.] παρὰ τῷ ἐνέργειαν. refellit
hanc opinionem, ut euidentie & sensuum indicio pugnantem.
legebatur ἐνέργειαν. sed is error etiā alibi fuit à me notatus, &
mox idem τῷ ἐμφανῖς dicit. deniq; etiam infra Stoicos in aquā-
dis peccatis errantes notans, idem habet.

402. 16. Et adolescentes.] ὥστε αὖτις. Scriptus ὥστε
οὐ. non placet, cum aliud exemplum superiori subiungatur.

Mox pro μελέσεσι lege μελέσεσι, & ἦν αὐτοῖς τρόπον πα-
να διὰ τὴν ἐνάργειαν. alias nullus est sensus. & mox εὐφημίαν
ἔτα ταῦτα πάθη, &c. Hac quin sit genuina lectio, docti, puto,
omnes fatebuntur. Paulò ante in senariis de duplicitate cunctis
eīkōn mutandum in oīkōn, ex scripto, ita quidem etiam flagi-
tante sententia.

402. 37. Conturbationes.] quid vocabuli sit σωματος, non dum didici. ego σωματος legi, quod & vicinum voci nibil significanti est, & à sensu minime alienum. agitationem enim quandam ac conturbationē aut conquassationem significat: ut cū in olla qua coquuntur, tudicula vel cochleari exagi-
tantur. ἐσόγην cochlear significare Graci docent. inde ἐσόγη-
ζεδω, durch einander röhren neg. sane sophisticas dialexis agnosco, & dialexis aut aliquid tale puto Plutarchum scri-
psisse. nam non ita multò post voce dialexis utitur hac si-
gnificatione. 437.3.

404. 35. Fuit isto tempore.] τὸν χρόνον. Hic versus non
constat. & ex loci sententia legendum videtur:

τὸν χρόνον οὗ ταῦτ', ἀλλ' ἐκεῖνον ἡρόύμενον.

Sic autem rectius vertissim:

Fuit isto tempore, quo non hac decreuimus,
Sed illa.—

406. 26. Auellere.] addendum colliquandove separare.
ἀποτίξειν. legitur ἀποδίξειν, quod est mordicus auellere, de-
mordere: sed nunquam potui credere recte sic legi.

IN LIB. AN SENI GERENDA sit Respublica.

408. 16. In altas.] οἱς αἰωνὶς non ἐστὶν. extat & in compa-
ratione animalium terrestrium cum aquaticis.

408. 40. Arci tyrannicae.] ἐκεῖ τοῖς τυπάννοις. legendum
τυπάννοις, arcis, in qua tyrannus munita stipatus, quasi in car-
cerem compactus, viueret. & ἐγκαταβιώσαι lego, non τας.

410. 11. Mi-